

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/30/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411215561
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4411215561.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: ZSE Energia, a.s., so sídlom Bratislava, Čulenova 6, IČO: 36 677 281, zastúpený: GRABAN, TORMA & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Košice, Vodná 3, IČO: 36 730 564, proti žalovanej: O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. R., B. XXXX/XXX, o zaplatenie 929,66 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23. septembra 2016, č. k. 5C/57/2012-186, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej voči žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nové Zámky (ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015Z.z.Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ ako súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 23. septembra 2016, č. k. 5C/57/2012-186 rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 188,45 eur, úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 22,50 eur od 24.03.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 33,19 eur od 27.02.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 33,19 eur od 17.03.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 33,19 eur od 16.04.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 33,19 eur od 14.08.2009 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 33,19 eur od 15.10.2009 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

1.2. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

1.3. Rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na § 20 ods. 1 písm. a/ zákona č. 656/2004 Z.z., § 96 ods. 8 zák. č. 251/2012 Z.z., § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 4 písm. i/, § 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Z.z. Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

2. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalobca sa žalobou doručenou na súd dňa 18.08.2011 domáhal, aby mu žalovaný zaplatil sumu 929,66 eur a úroky z omeškania tak, ako je uvedené v petite návrhu. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako dodávateľ elektriny uzatvoril so žalovanou dňa 03.12.2008 zmluvu o združenej dodávke elektriny. Žalovaná nezaplatila riadne za faktúry, ktoré jej žalobca vystavil.

3. Okresný súd v Nových Zámkoch vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 5 C 57/2012 zo dňa 06.05.2014, ktorým žalobcovi čiastočne vyhovel. Tento rozsudok napadli odvolaním obidve sporové strany a Krajský

súd v Nitre uznesením sp. zn. 5Co 710/2014 (okrem iného) vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu v Nových Zámkoch v plnom rozsahu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

4. V odvolacom konaní žalobca poukázal na to, že prvostupňový súd sa nedostatočne zaoberal momentom vzniku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Podľa žalobcu bola síce zmluva o združenej dodávke elektriny podpísaná žalovanou až 3.12.2008, žalovaný však začal s dodávkou elektriny už dňa 26.11.2008 na základe telefonической objednávky žalovanej. Podľa žalobcu bola teda zmluva účinná už 26.11.2008. Opätovne poukázal na skutočnosť, že u žalovanej dňa 27.11.2008 mal byť vykonaný odpočet, ktorý sa však nevykonal z dôvodov na strane žalovanej. Poukázal na článok IX. bod 9.4 všeobecných obchodných podmienok podľa ktorých vyhotoví dodávateľ vyúčtovaciu faktúru za spotrebu elektriny, na základe odpočtu určeného meradla alebo odhadom v prípade neprístupnosti určeného meradla alebo, ak odpočet nemôže byť vykonaný z dôvodov na strane odoberateľa. Zároveň poukázal na článok IV. bod 4.7 všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého sa odoberateľ zaväzuje umožniť dodávateľovi alebo poverenej osobe prístup k odbernému energetickému zariadeniu a určenému meradlu. Podľa žalobcu žalovaná neumožnila vykonať reálny odpočet jej odberného miesta. Konanie žalovanej považoval za účelové a špekulatívne.

5. Súd prvej inštancie v rámci vykonaného dokazovania z výpovedí účastníkov konania a zo zmluvy o dodávke elektriny uzavretej medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovanou ako odberateľom číslo zmluvy XXXXX XXX mal súd preukázané, že zmluva bola uzavretá na základe telefonической objednávky žalovanej, žalovaná zmluvu podpísala dňa 3.12.2008, žalobca dňa 28.11.2008. Podľa článku III, zmluvy bola odhadovaná výška faktúry za opakované dodanie tovaru a služby dohodnutá sumou 1 000,- Sk (33,19 eura). Podľa uvedeného článku malo byť vystavených 11 faktúr za opakované dodanie tovaru a služieb za rok. Zmluva v článku I. odsek 4 odkazovala na platné a účinné všeobecné obchodné podmienky dodávky elektriny. Z výpovede účastníkov konania mal súd preukázané, že dodávka elektriny žalovanej na odbernom mieste dohodnutom v článku II. ods. I zmluvy sa začala realizovať dňa 26.11.2008. Poukázal na články III., bod 4, IX. bod 3, XII.1, XII.2, účinné od 1.8.2008, body XIII, III.6, 8.2, 8.3, čl. XIII. 4 účinných od 1.1.2009.

6. Z faktúry číslo XXXXXXXXXXX - zálohovej splatnej dňa 15.12.2008 vystavenej za obdobie od 26.11.2008 až 14.12.2008 mal súd preukázané, že žalobca fakturoval žalovanej za dodávku elektrickej energie sumu 1 000,- Sk (v prepočte 33,19 eura). Z faktúry číslo XXXXXXXXXXX - vyúčtovacej, splatnej dňa 25.2.2009 vystavenej za obdobie 26.11.2008 až 9.1.2009 mal súd preukázané, že žalobca fakturoval žalovanej za dodávku elektrickej energie sumu 136,98 eura. Z uvedenej faktúry je zrejmé, že odpočet vykonaný nebol a spotreba elektrickej energie bola odhadnutá. Z faktúry číslo XXXXXXXXXXX - zálohovej splatnej dňa 26.2.2009 vystavenej za obdobie 15.1.2009 až 14.02.2009 mal súd preukázané, že žalobca fakturoval žalovanej za dodávku elektrickej energie sumu 165,26 eura. Z faktúry číslo XXXXXXXXXXX - zálohovej splatnej dňa 16.3.2009 vystavenej za obdobie 15.2.2009 až 14.3.2009 mal súd preukázané, že žalobca fakturoval žalovanej za dodávku elektrickej energie sumu 165,26 eur. Z faktúry číslo XXXXXXXXXXX - zálohovej splatnej dňa 15.4.2009 vystavenej za obdobie 15.3.2009 až 14.04.2009 mal súd preukázané, že žalobca fakturoval žalovanej za dodávku elektrickej energie sumu 165,26 eura. Z faktúry číslo XXXXXXXXXXX - zálohovej splatnej dňa 13.08.2009 vystavenej za obdobie 15.07.2009 až 14.08.2009 mal súd preukázané, že žalobca fakturoval žalovanej za dodávku elektrickej energie sumu 33,19 eura. Z faktúry číslo XXXXXXXXXXX - zálohovej splatnej dňa 14.10.2009 vystavenej za obdobie 15.09.2009 až 14.10.2009 mal súd preukázané, že žalobca fakturoval žalovanej za dodávku elektrickej energie sumu 33,19 eura. Z faktúry číslo XXXXXXXXXXX - vyúčtovacej, splatnej dňa 02.11.2009 vystavenej za obdobie 10.01.2009 až 1.10.2009 mal súd preukázané, že žalobca fakturoval žalovanej za dodávku elektrickej energie sumu 208,02 eura. Z uvedenej faktúry je zrejmé, že odpočet vykonaný nebol a spotreba elektrickej energie bola odhadnutá. Z faktúry číslo XXXXXXXXXXX - mal súd preukázané, že sa jednalo o opravnú faktúru k faktúre číslo XXXXXXXXXXX, jednalo sa o preplatok v sume 10,70 eura.

7. Z poštových poukážok mal súd preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi dňa 12.06.2009 sumu 33,19 eur a dňa 8.8.2009 sumu 33,19 eur. Z listu žalobcu zo dňa 4.12.2008 mal súd preukázané, že žalobca reagoval týmto listom na list žalovanej ohľadom uzatvorenia zmluvy o združenej dodávke elektriny a odberné miesto B. XXX, D. R.. Z oznámenia žalobcu zo dňa 11.09.2009 mal súd preukázané, že žalobca odstúpil od zmluvy o dodávke elektrickej energie uzavretou so žalovanou s účinnosťou od 29.9.2009 kvôli záväzkom žalovanej voči žalobcovi.

8. Na základe vykonaného dokazovania považoval súd prvej inštancie za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o združenej dodávke elektriny, ktorá má povahu kúpnej zmluvy a jej platnosť posudzoval podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zmluva o združenej dodávke elektriny nadobudla platnosť dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami, teda dňa 3.12.2008. Zmluva nadobudla účinnosť dňom, keď žalobca začal dodávať elektrickú energiu do zmluvne určeného miesta, teda na B. XXX/XXXX, na základe telefonickej objednávky žalovanej dňa 26.11.2008. Táto skutočnosť je zrejماً aj z článku XII. 1 všeobecných zmluvných podmienok platných ku dňu uzavretia zmluvy. Fakturáciu žalobcu, ktorá sa začala od 26.11.2008 je teda potrebné považovať za oprávnenú. Zmluva o združenej dodávke elektriny uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou. V tejto súvislosti je potrebné posúdiť, či všetky dojednania všeobecných obchodných podmienok podliehajú zásadám spotrebiteľského práva.

9. Z článku XII. bod 2 všeobecných obchodných podmienok, účinných od 1.8.2008, teda účinných v čase uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovanou možno zmluvu meniť a dopĺňať výlučne písomnými dodatkami podpísanými obidvoma zmluvnými stranami s výnimkou (okrem iného) výšky faktúr za opakované dodanie tovaru a služieb. Toto zmluvné dojednanie podľa názoru súdu nie je v súlade so zásadami spotrebiteľského práva a je s prihliadnutím na § 53 ods. 4 písm. i/ neprijateľnou zmluvou podmienkou. Podľa názoru súdu teda žalobca nemohol jednostranne zmeniť výšku preddavkových faktúr, ktorá bola dohodnutá v zmluve uzavretej medzi žalobcom a žalovanou. Všeobecné zmluvné podmienky účinné od 1.1.2009 o zmene preddavkových faktúr výslovne nehovoria. Článok XIII. bod 4 týchto všeobecných zmluvných podmienok je v tomto smere nejasný. Tak ako bolo vyššie uvedené súd je toho názoru, že jednostranná zmena výšky preddavkových faktúr zo strany dodávateľa (v tomto prípade žalobcu) je neprijateľná.

10. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, akým spôsobom žalobca dospel k výške preddavkovej faktúry v sume 165,26 eur, ktorú v určitých prípadoch žalovaný fakturoval. Túto skutočnosť súdu nevedel odôvodniť ani právny zástupca žalobcu. Dôkazná povinnosť je v tomto prípade jednoznačne na žalobcovi, ktorý v tomto prípade, teda v prípade odôvodnenia fakturácie alebo preddavkovej fakturácie vo výške 165,26 eur neunesol dôkazné bremeno.

11. Žalobca v priebehu konania uvádzal, že výšku preddavkových faktúr určoval odhadom preto, že žalovaná nesprístupnila kontrolu odberného miesta. Súd však nemal preukázané, že by sa žalobca alebo ním poverené osoby dňa 27.11.2008 alebo po tomto dátume snažili odberné miesto u žalovanej skontrolovať. Táto skutočnosť nevyplyva ani zo súboru SAP, ktorý na pojednávaní predložil právny zástupca žalobcu.

12. Súd zamietol návrh právneho zástupcu žalobcu na doplnenie dokazovania predložením ďalších výstupov zo systému SAP, pretože by to bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Žalobca bol vyzvaný na predloženie dôkazu o snahe vykonať odpočet už na pojednávaní dňa 14.3.2013. Takýto dôkaz nebol predložený ani do rozhodnutia Krajského súdu v Nitre vo veci dňa 7.10.2015. V uznesení Krajského súdu v Nitre, ktorým bol zrušený rozsudok prvostupňového súdu v uvedenej veci je na strane 11 výslovne uvedené, že je na žalobcovi, aby dôkazne preukázal, prečo stanovil odhadom odpočet elektriny a kedy žalovaná znemožnila poverenej osobe prístup k meradlu, čo bol dôvod na zmenu výšky preddavkových platieb za odber elektriny. Uvedené uznesenie prevzal právny zástupca žalobcu dňa 02.03.2016 a do pojednávania, ktoré sa konalo dňa 23.09.2016 mal dostať čas na to, aby takéto dôkazy zabezpečil a predložil súdu. Tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že v tomto smere vec doteraz nebola sporná, ktoré predniesol na pojednávaní dňa 23.09.2016, teda nie je možné akceptovať. Bolo by nevhodné, aby súd kvôli ďalšiemu dokazovaniu navrhovanému zo strany právneho zástupcu žalobcu (a ktoré žalobca mal možnosť vykonať najneskôr od 14.03.2013) odročoval spor, ktorý sa začal dňa 18.08.2011.

13. Pri určení dlžnej sumy súd vychádzal z dohodnutej výšky preddavkov tak, ako to bolo uvedené v zmluve o združenej dodávke elektriny zo dňa 3.12.2008. Z jednotlivých faktúr, ktoré žalobca vystavil žalovanej súd uznal dlžné sumy, ktoré by mala žalovaná zaplatiť žalobcovi nasledovne: Z faktúry číslo XXXXXXXXXXX - zálohovej - za obdobie 26.11.-14.12.2008 vystavenej na sumu 1 000,-Sk, (teda 33,19 eura), vznikol žalovanej dlh voči žalobcovi vo výške 22,50 eura - podľa vyjadrenia žalobcu zo dňa 14.11.2013 (čl. 89) bola táto faktúra čiastočne kompenzovaná s faktúrou č. XXXXXXXXXXX (preplatok)

vo výške 10,70 eura. Z faktúry číslo XXXXXXXXXXX - vyúčtovacej faktúry za obdobie od 26.11.2008 do 9.1.2009 vystavenej na sumu 136,98 eura podľa názoru súdu žalovanej nevznikol voči žalobcovi žiaden dlh. Jednalo sa o vyúčtovaciu faktúru, ktorá vychádza z množstva elektrickej energie určenej odhadom kvôli údajnej nemožnosti odpočtu spotreby elektrickej energie na odbernom mieste. Takto fakturovanú cenu elektrickej energie súd z vyššie uvedených dôvodov neakceptoval. Z faktúry číslo XXXXXXXXXXX (zálohovej) za obdobie od 15.1.2009 do 14.2.2009 vystavenej na sumu 165,26 eura súd uznal dlh žalovanej voči žalobcovi vo výške 33,19 eura, teda v takej výške, aká bola dohodnutá v zmluve o združenej dodávke elektriny. Takými istými úvahami sa súd riadil aj pri ďalších zálohových faktúrach č. XXXXXXXXXXX za obdobie od 15.2.2009 do 14.3.2009, a faktúry č. XXXXXXXXXXX za obdobie od 15.3.2009 do 14.4.2009. Pokiaľ ide o faktúry číslo XXXXXXXXXXX za obdobie od 15.07.2009 do 14.08.2009 vystavenej na sumu 33,19 eura a faktúry číslo XXXXXXXXXXX za obdobie od 15.09.2009 do 14.10.2009 vystavenej na sumu 33,19 eura, súd nemal preukázané úhradu týchto faktúr, preto je toho názoru, že žalovanej vznikol voči žalobcovi z týchto faktúr dlh vo výške na faktúrach uvedenej. Faktúru číslo XXXXXXXXXXX, teda vyúčtovaciu faktúru súd neakceptoval z dôvodu že vychádzala z odhadu kvôli údajnej nemožnosti odpočtu. Žalovaná by mala zaplatiť žalobcovi istinu, ktorá sa rovná súčtu preddavkových platieb vyúčtovaných vyššie uvedenými zálohovými faktúrami vo výške uvedenej v zmluve o dodávke elektrickej energie, teda sumu 188,45 eur.

14. Súd bol toho názoru, že žalovaná by mala uhradiť žalobcovi aj úroky z omeškania uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Výšku úrokov z omeškania a čas, kedy sa žalovaná do omeškania dostala uviedol žalobca v žalobe správne. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovaná, ktorej úspech vo veci bol väčší ako úspech žalobcu si žiadne trovy neuplatnila, preto jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

15. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti istiny a príslušenstva a na to nadväzujúcemu výroku o náhrade trov konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v tejto časti a priznal uplatnený nárok v rozsahu jeho zamietnutia. Uviedol, že výška preddavkových faktúr sa vždy odvíja od celkovej spotreby konkrétneho odberateľa. Takáto spotreba sa počas odberu elektriny môže pochopiteľne meniť, a preto zakazovanie žalobcovi meniť výšku preddavkových faktúr nie je na mieste. To, že žalobca vychádzal pri faktúrach č. 4 až č. 6 z histórie o predošlej spotrebe vyplýva zo Všeobecných obchodných podmienok pre oprávnených odberateľov elektriny v domácnosti so zmluvou o združenej dodávke elektriny ZSE Energia, a.s. (ďalej len „VOP“) platných počas trvania zmluvného vzťahu, t.j. VOP účinné od 1.8.2008 a VOP účinné od 1.1.2009, a to konkrétne z čl. IX „Platobné podmienky a fakturácia“, kde sa v bodoch 9.3 vo VOP účinných od 1.8.2008 uvádza, že „Faktúru za spotrebu elektriny vyhotoví Dodávateľ na základe odpočtu určeného meradla, vykonaného v súlade s Prevádzkovým poriadkom alebo odhadom v prípade neprístupnosti určeného meradla. Vo faktúre za spotrebu elektriny sa uvedie rozdiel medzi predpokladaným odberom a skutočným odberom elektriny a služieb distribúcie. Faktúru za spotrebu elektriny vystavuje Dodávateľ aj v prípade mimoriadneho odpočtu najmä pri výmene určeného meradla, ukončení odberu a pod.“

16. Poukázal na znenie bodov 9.2., 9.3 VOP od 1.1.2009 ako aj na samotnú podstatu dodávky a odberu elektriny, kedy dodávka elektriny a jej skutočný odber sa vopred nedajú exaktne a presne určiť, preto je vždy v zmluve s odberateľom v domácnosti ako spotrebiteľom uvedené „odhadovaná výška“ preddavkových faktúr, nakoľko táto sa spravidla vždy mení v závislosti od skutočného odberu. Na druhej strane o výške preddavkových faktúr na nadchádzajúce obdobie je odberateľ v domácnosti riadne informovaný vo vyúčtovacej faktúre za predchádzajúce obdobie, čo bolo vykonané aj v prípade žalovanej vo faktúre č. 1. Zároveň je vo vyúčtovacej faktúre uvedený tak počiatočný ako aj konečný stav, z ktorého predmetná faktúra vychádza (a teda aj nadchádzajúce preddavkové platby) spolu s údajom, či je stav reálne odčítaný alebo stanovený odhadom, čo takisto nastalo aj v prípade žalovanej, keďže stavy boli stanovené odhadom. Táto možnosť je nie len že právom žalobcu, ako vyplýva zo zmluvy, aj z citovaných ustanovení VOP, ale v prípade žalovanej to bola jediná možnosť ako vyúčtovaciu faktúru vystaviť. V neposlednom rade je viac ako relevantné to, že vyúčtovacia faktúra vždy zohľadňuje všetky dovtedy vystavené preddavkové faktúry bez ohľadu na to, či boli alebo neboli zaplatené (aby nedošlo k dvojitej fakturácii) a výsledkom je preto rozdiel medzi celkovou spotrebou vynásobenou príslušnou cenou v konkrétnej sadzbe produktu podľa platného cenníka a dovtedy vystavenými preddavkovými faktúrami.

17. Z uvedeného vyplýva, že akákoľvek je výška preddavkových faktúr, ich súčet je v najbližšej vyúčtovacej faktúre odpočítaný od celkovej ceny, a preto je každá vystavená faktúra (preddavková

alebo vyúčtovacia) samostatne vymáhateľná. Žalovaná počas celého trvania zmluvného vzťahu nereklamovala stav elektromera uvádzaný na faktúrach (napr. stav elektromera vyúčtovaný ku dňu 09.01.2009, uvedený vo faktúre č. 1) a neumožnila odčítať reálny stav ani následne, čím sama zapríčinila existujúci stav a aj samotné zvýšenie preddavkových faktúr na nadchádzajúce obdobie roka 2009.

18. Nárok žalobcu ohľadom faktúr č. 4 až č. 6 v zamietavej časti (t.j. keď súd z týchto faktúr priznal len sumu vo výške 33,19 za každú jednu z týchto troch faktúr) je jasne daný, keďže tieto faktúry boli zohľadnené v záverečnej vyúčtovacej faktúre č. 2. Ak by tieto faktúry č. 4 až 6. zneli na nižšiu sumu, tak by vyúčtovacia faktúra č. 2 znela zase na vyššiu sumu, takže v konečnom dôsledku by bol nárok žalobcu rovnaký. Uvedená logika konajúceho súdu berie na zreteľ iba samotný izolovaný fakt, že preddavkové faktúry č. 4 až č. 6 sú vystavené v inej výške, ako bola pôvodne dohodnutá (napriek tomu, že žalobca má právo na zmenu preddavkových faktúr). Avšak podstatou vymáhaného nároku je zaplatenie za poskytnuté služby (dodávku elektriny a ostatné na to nadväzujúce služby), pričom za takéto služby vystavil žalobca predmetné faktúry. Žalobcovi svedčí nárok bez ohľadu na to, akým spôsobom fakturuje, nakoľko žalovaná sa v zmluve zaviazala platiť za poskytnuté tovary a služby.

19. Prvoinštančný súd žalobcovi nepriznal žalovanú sumu z faktúr č. 1 a č. 2 z dôvodu, že boli vystavené iba za odhadované množstvo elektrickej energie a nezohľadňujú preto reálny stav spotreby elektrickej energie. Žalobca mal právo v prípade nemožnosti odpočítania reálneho stavu spotreby použiť odhad. Poukázal na ust. § 12a ods. 6 zák. č. 276/2001 Z.z. a bod 4.6. VOP, podľa ktorého sa odberateľ zaviazal umožniť prístup k odbernému miestu. Prevádzkový poriadok bol schválený ÚRSOM.

20. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

21. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario CSP, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správnom potvrdil, čo platí aj o napadnutom závislom výroku o náhrade trov konania.

22.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. 2. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 187 ods. 2 CSP).

23. Konceptia zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 387 ods. 2 CSP vychádza zo situácie, že ak odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, v takom prípade nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 CSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia.

24. Súd prvej inštancie v preskúmanej veci správne zistil skutkový stav veci, skutkové zistenia sú postačujúce aj pre odvolací súd, správne tiež aplikoval právne predpisy a v súlade so zákonom rozhodol, preto sa odvolací súd stotožňuje so správnymi závermi napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí zvyšku žaloby, uvedenými v jeho odôvodnení.

25. V zmysle § 20 ods. 1 písm. a/ zákona číslo 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovanou „má odberateľ elektriny v domácnosti a odberateľ plynu v domácnosti okrem práv na ochranu spotrebiteľa podľa osobitných predpisov právo pri dodávke elektriny alebo plynu uzatvoriť s dodávateľom elektriny alebo dodávateľom

plynu zmluvu o dodávke elektriny alebo zmluvu o dodávke plynu (ďalej len „zmluva“), ktorá musí obsahovať náležitosti uvedené v § 20 písm. a/ citovaného zákona

26. Podľa § 20 ods. 1 písm. c/ citovaného zákona účinného v čase uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovanou má odberateľ elektriny v domácnosti a odberateľ plynu v domácnosti právo na výber formy a spôsobu platenia za dodávku elektriny alebo dodávku plynu a s tým spojených služieb a uhrádzať platby za dodávku elektriny alebo za dodávku plynu formou s dodávateľom dohodnutých preddavkových platieb; pri určení výšky týchto preddavkových platieb dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu zohľadní výšku preddavkových platieb za rovnaké obdobie predchádzajúceho zúčtovacieho obdobia. Dohodnutá výška preddavkových platieb bude zohľadňovať skutočný odber elektriny alebo skutočný odber plynu za predchádzajúce zúčtovacie obdobie alebo plánovaný odber elektriny alebo plánovaný odber plynu na nadchádzajúce zúčtovacie obdobie a bude upravená len o rozdiel medzi úradom určenou alebo schválenou cenou elektriny alebo plynu. Odmietnutie dohody o úhrade formou preddavkových platieb je povinný dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu odôvodniť.

27. K vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že podstatou súdom prvej inštancie správne zisteného spotrebiteľského charakteru sporu a konania bolo posúdenie správnosti a dôvodnosti žiadaného nároku žalobcu, ktorý odvodzoval od faktúr, ktoré žalovanej účtoval aj po tom, čo jej zálohové platby faktúrami jednostranne zvýšil. Prvotne bola zálohová faktúra vo výške 33,19 eura (1000,- Sk). V rámci uzavretej zmluvy (podpísanej žalovanou dňa 3.12.2008) žalobca fakturoval zálohové faktúry vo výške 33,19 eura. Článok III. zmluvy v jeho bode 3 stanovil, že vyúčtovacie faktúry budú vystavované ročne. Súd prvej inštancie v zásade prišiel k tomu právnomu záveru, že ust. VOP žalobcu, ktoré umožňujú jednostranne zmeniť výšku preddavkových faktúr sú neprijateľné v zmysle § 53 ods. 4 písm. i/ OZ. Odvolací súd považuje záver súdu o žalobcovom nepreukázaní skutočnosti o nemožnosti vykonať odpočet meradla na odbernom mieste za správny a rozhodujúci. Ak by aj bolo na mieste uvažovať o mechanizme zmeny preddavkovej zálohovej faktúry na základe jednostranného úkonu žalobcu potom platí, že v takom prípade mal uvedenú zmenu žalovanej notifikovať vo vyúčtovacej faktúre a to buď na základe predchádzajúceho ročného obdobia skutočnej spotreby elektrickej energie, alebo spotreby „odhadnej“.

28. V prípade zvýšenia preddavkovej faktúry zvýšenej alebo zníženej (v porovnaní s predchádzajúcim obdobím) ale potom musela byť splnená podmienka, že odberné miesto bolo na ten účel neprístupnosti meradla určeného meradla (bod 9.3. VOP). Neprípustnosť nebola vo VOP úplne konkretizovaná, preto možno len usudzovať, že išlo o stav odberateľom zavinenej neprístupnosti určeného meradla. V žiadnom prípade si ale nemožno predstavovať neprípustnosť ako nemožnosť sprístupniť odberné miesto v dôsledku ospravedlniteľnej skutočnosti, ktorá neprístupnosť sa dá odstrániť dodatočne a zo strany odberateľa aj ochotne. Aj keď z pôvodného „odhadu“ sa v dôsledku zmeny VOP (bod 9.2, 9.3) začalo používať slovné spojenie „plánovaný odber“ je nutné konštatovať, že predpokladom oprávnenosti zmeny preddavkovej faktúry bola skutočnosť, že nebolo možné vypočítať skutočnú spotrebu na odbernom mieste v dôsledku konania, resp. nekonania odberateľa. Uvedená skutočnosť, pokiaľ mala byť na ťarchu žalovanej (v podobe jednostranne zvýšených a samostatne vymáhateľných preddavkových faktúr) bolo na žalobcov, aby hmotnoprávny vo VOP upravený predpoklad oprávnenosti jednostranného zvýšenia zálohových platieb preukázal. Uvedenú skutočnosť, pre ktorú žalovaný jednostranne zvyšoval preddavkové faktúry (nad rozsah právoplatne priznaných platieb) žalobca v konaní nepreukázal. Navyše odvolací súd vyhodnocoval aj skutočnosť zamietnutého navrhnutého prostriedku procesného útoku, keď konštatuje správny záver a konštatovanie súdu prvej inštancie o tom, že žalobca si bol vedomý nepreukázanej skutočnosti o snahe vykonať odpočet na odbernom mieste už v roku 2013, pričom aj v pôvodnom odvolacom súdom zrušujúcom rozsudku bolo konštatované, čo malo byť predmetom dokazovania vo vzťahu k oprávnenosti jednostranne zmeniť výšku preddavkovej faktúry.

29. Vzhľadom k hore uvedeným právnym záverom odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Uvedené platí aj o trovách konania pred súdom prvej inštancie, pretože v odvolacom konaní nebola dotknutá správnosť napadnutého výroku o zamietnutí zvyšku žaloby, o náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol správne, keď nepriznal inak úspešnejšej žalovanej (§ 262 ods. 1 CSP) nárok na náhradu trov konania, pretože si nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

30. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP) odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trov nevznikli.

31. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).